

Evanghelia de duminica trecută ne-a spus parabola Bunului Samarinean, încheindu-se cu aceste cuvinte: „Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.” (Lc. 10:37). Iar Evanghelia de astăzi – cum se termină? „Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi?” (Lc. 12:20)

Iată aici avem înfățișate două căi. Amândouă ne aduc în față ultimul nostru moment: moartea. Dar nu există moarte, ci mai degrabă viața veșnică. Asta înseamnă că aceste drumuri diferite ne conduc către o trecere misterioasă, către întâlnirea cu veșnicia. Toți trebuie să ajungem la această „trecere tainică” și ea se va arăta a fi cel mai important moment al întregii noastre vieți pe pământ, în fapt motivul pentru care am trăit. Nici măcar nu există cuvinte în limbajul nostru care să exprime această taină. Dar Evanghelia de astăzi, ca și cea de duminica trecută, ne oferă câteva indicii despre acest moment și despre această întâlnire. La capătul unui drum va răsună înfricoșătorul cuvânt „Nebune!” (Lc. 12:20). La celălalt capăt, Evanghelia nu ne spune ce cuvânt vom auzi, ci ne zice doar: „Mergi și fă și tu asemenea!” Ceea ce înseamnă să faci la fel, să te comporți în același fel! Și vei primi ceea ce nu pot cuvintele să exprime.

Ce determină aceste două drumuri? Întregul nostru sentiment în fața vieții. Și acest sentiment se vede în fiecare pas pe care îl facem, în fiecare acțiune pe care o întreprindem, în fiecare răsuflare. Și cât de ciudat! Sentimentul în fața vieții pare să fie ceva neimportant pentru oameni, ceva secundar. Dar nu este așa în ochii lui Dumnezeu. Acest sentiment este ceea ce definește

Omul bogat

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 26 Noiembrie 2018 12:40

marea taină pe care tu și cu mine o vom întâlni atunci, la momentul despărțirii, și care ne va hotărî soarta pentru totdeauna.

Samarineanul Milostiv a trăit în iubirea de Dumnezeu și aproape. Și fiecare ființă umană era aproapele său. Era ca și cum ar fi trăit în marea familie a Tatălui Ceresc. Pentru el, oricine era frate și soră, iar el era un frate pentru toți. Și cel care a căzut pradă hoților îi era drag, nu putea să-l lase. S-a oprit, deși probabil că și el se grăbea la treburile lui, la fel ca cei care trecuseră pe acolo mai înainte. L-a ajutat, l-a pus pe măgarul său, l-a dus la un han și l-a dat în grija omului de acolo. A plătit pentru el și l-a asigurat pe hangiu că va plăti și mai mult dacă va fi nevoie, când se va întoarce. Din toate acestea, nu este greu să vedem care era sentimentul lui în fața vieții: l-a iubit pe Dumnezeu din toată inima, cu tot sufletul său, cu toată puterea sa, cu toată mintea sa, iar pe aproapele său l-a iubit ca pe sine însuși. (Lc.10:27)

Care era atitudinea bogatului din Evanghelia de astăzi? Ca întreprinzător se pare că era priceput. Ca om avea simț practic. Vedeți cum gândea: „Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jirnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele” (Lc. 12:18). Ascultați ce spune: grâul și bunătățile mele. Nici măcar nu-l amintește pe Dumnezeu, deși roadele au venit de la Dumnezeu! Și mai departe: „Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.” (Lc. 12:19). Și unde era iubirea aproapelui? Nu era. Nici măcar un gând pentru aproapele său. Tot ceea ce îl preocupa era pentru sine: odihnă, mâncare, băutură, veselie – toate pentru sine. El privea viața egoist.

Frați și surori, care este duhul în care ne trăim viața, care sunt sentimentele noastre? Cred că, dacă suntem cinstiți, vom vedea că avem și una și alta. Avem și milă, dar și egoism destul. Și dacă așa stau lucrurile, să ne gândim la aceste cuvinte: „În această noapte vor cere de la tine sufletul tău.” Într-adevăr, așa se va întâmpla. „În această noapte” înseamnă pentru noi orice noapte, orice zi, orice oră. Și va fi cu siguranță luat. Și atunci, ce va auzi sufletul nostru? Va auzi el ce a auzit bogatul și egoistul, „nebune!” sau va vedea lumina care i-a apărut Samarineanului Milostiv? Va fi o hotărâre pentru toată eternitatea, iar această hotărâre depinde de toate sentimentele noastre față de viață, de duhul ei.

Înainte de a fi prea târziu, să alegem minunatele sentimente ale Samarineanului Milostiv și să ne luptăm cu egoismul nostru ca și cum ne-am lupta cu dușmanul nostru. Să luptăm până la moarte și să ne amintim întotdeauna: „Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.”